

El lector / l'expert

¿Triga molt a créixer un bosc de pins?

Hi ha moltes espècies de pins, que presenten taxes de creixement bastant diferents. Tot i així, es considera que els pins són arbres de creixement ràpid si els comparem amb els roures o les alzines, per exemple. Entre les espècies que viuen a les nostres comarques es considera que el pi negre, que ocupa zones muntanyoses elevades, és una de les que té el creixement més lent.

El temps que triguen els pins a créixer depèn, a més, de nombrosos factors ambientals. Però, conside-

EMILI BOFILL
BARCELONA

rant com a bosc aquell terreny que té cobert com a mínim el 5% de la seva superfície per copes d'arbres, alguns exemplars es poden formar relativament ràpid; per aquest motiu és molt probable que un bosc que es va plantar l'any 1993 ja estigui desenvolupat. És clar que també hem de tenir en compte que existeixen molts tipus de boscos.

Teresa Garnatje
Institut Botànic de Barcelona (CSIC-ICUB)

Pot efectuar la seva consulta per carta, telèfon (93.265.53.53) o a través del correu electrònic lector_experto@elperiodico.com

OPOSICIONS DEL PROFESSORAT
Pràctiques obligades

Irina Figueras Roca
Barcelona

¿Per què de les 20 assignatures de l'ESO i el batxillerat que s'ofereixen per a les oposicions del cos de professors d'ensenyament secundari de juny només en tres d'elles s'ha de fer part pràctica? Això suposa una traïdora discriminació per als professors d'aquestes tres assignatures (plàstica, música i tecnologia). El professorat d'aquestes tres assignatures sospesa impugnar les oposicions per discriminació entre professors del mateix cos i categoria. Un opositor de llati no ha de traduir un text, un de matemàtiques, de física... no necessiten resoldre cap tipus de problemes. En canvi, si que resulta imprescindible aquesta part pràctica per als professors de les tres assignatures anteriorment citades. Aquesta discriminació ens sembla vergonyosa i sentim una gran impotència i desparament. Si la decisió d'Educació és suprimir la part pràctica, d'acord, però que sigui per a tothom. Aquesta discriminació pot comportar problemes, fins i tot legals.

PETITS CANTORS DE VIENA
Caiguda d'un mite

Oscar Boada
Barcelona

El dia 12. Palau de la Música. 19.00 hores. Concert dels Petits Cantors de Viena. ¿Com un referent mundial pot caure tan baix? ¿Com és possible tan poc respecte per un públic que ha pagat 35 euros per l'entrada més barata? Recordo concerts memorables dels Sängerknaben (l'últim dels memorables dirigits per un català, Jaume Miranda, el 1993). No entenc que una entitat que s'enorgulleix d'haver tingut a les seves files Franz Schubert i altres músics cèlebres pugui tenir tan poca cura a deixar que portin pel món productes tan infames: desafinacions constants, interpretacions toques, acompanyaments pianístics desajustats, cap sensibilitat (ni tan sols els valsos i les polques es van poder salvar), una introducció a càrrec d'uns personatges disfressats de manera inadequada per al lloc. Vaig sentir pena al veure que un mite musical ha deixat d'existir.

El petit pescador

Com a antic veí de Sant Celoni, voldria preguntar-li a l'alcalde d'aquesta localitat ¿quan recuperarem el petit pescador pel bé del poble? Hauria de tornar al seu lloc, que és l'estació del tren.

Josep Pagès Canaleta Cardedeu

EL DOCUMENTAL DE TELEMADRID
Manipulacions

Josep Maria Tarragó Alvarós
Barcelona

Després de llegir totes les barbaritats que s'han arribat a dir sobre la situació dels castellanoparlants a Catalunya en el reportatge de Telemadrid *Ciudadanos de segunda*, m'agradaria recordar els versos de Joan Maragall (*Oda a Espanya*) que, malgrat ser escrits fa gairebé un segle, continuen estant de plena actualitat: «Escolta, Espanya, la veu d'un fill que et parla en llengua no castellana... en aquesta llengua, pocs t'han parlat, en l'altra, massa... Adéu, Espanya!». Dit això, no cal dir res més. Manipulació i més manipulació.

EL RACC I LA SEGURETAT
Sense cadiretes

Gerard Ryan
Corna-ruga

L'altre dia, a l'aeroport de Barcelona, Click Air va perdre tots els cotxes de nen que venien en el vol de Dublín. En el nostre cas, l'utilitzem com a cadira homologada per al cotxe. Ens vam trobar a l'aeroport sense cadireta de cotxe per al nen, que té 6 mesos. Som membres del RACC, però el RACC no té ni una sol·la cadireta

de cotxe! Ens van oferir enviar-nos un cotxe, fins i tot un conductor, però no tenien cap cadireta. Ens van dir que no patíssim, perquè si ens parava la policia no ens posarien una multa per portar el nen sense la cadira homologada, ja que tindriem el paper de la incidència que ens feia el RACC. ¡Tanta propaganda que fan sobre la importància de la seguretat a les carreteres i sembla que solament els importin les multes de la policia i no si perillan o no els nostres fills!

EL PROMOTOR DE FUENLABRADA

No surten els comptes

Roberto Rodríguez López
Barcelona

Segons informacions periodístiques, el ja famós promotor de Fuenlabrada per vendre vivendes a preu de cost va pagar a l'ajuntament 6,1 milions d'euros per edificar 402 vivendes, resultant 15.174 euros/vivenda, als quals s'hi ha de sumar el cost de la construcció de 90 m² a 800 euros/m² = 72.000 euros. Sumant les dues quantitats, el preu de cost de la vivenda és de 87.174, i el de venda, 88.000. Meravellós. Només falten per afegir el projecte d'arquitecte, la direcció d'obres de l'aparellador, control de seguretat, assegurança decenal, permís d'obres municipal, certificacions d'obra, canalitzacions per als subministraments, electricitat i aigües fecals, transformadors per al subministrament elèctric, construcció de voreres, alguna petita despesa financera, i tot el que se'm pugui oblidar de ressenyar. Ah, traster i pàrquing, de regal. Més que promotor, el cavaller és un autèntic sant pel seu miracle.

PARC ASTRONÒMIC DEL MONTSEC
Sense estrenar

Mercè Lloberol
Àger

Estem en època preelectoral i als polítics els encanten les inauguracions. Aprofito per demanar que s'obri el parc astronòmic del Montsec, situat a Àger (la Noguera). Es va construir fa més de dos anys, apareix als panells informatius i té pàgina web. Però no podem disfrutar de les seves instal·lacions perquè, segons el Consorci del Montsec, ningú l'inaugura. Si us plau, que la Generalitat, l'ajuntament, la Diputació o qui sigui ho faci.

La pregunta

¿Creu que Ángel Acebes hauria d'abandonar la política?

Els vots a la web

Resultat a les 21.00 h d'ahir

Sí 91% No 9%

3.596 vots

Tomeu Dalí

Mestre

Estaria molt bé que ho deixés, perquè és un crispador professional i un mentider. En el judici de l'11-M s'ha demostrat de sobres que va mentir. Si escoltem el que diu, està ben clar que pensa seguir mentint i intentant enganyar la gent.

Susan Hernández

Professora d'anglès

Crec que sí. Si deixés la política ens faria un favor a tots, perquè ens perjudica amb les seves mentides. El que passa és que aquesta és la seva estratègia, mentir i construir un discurs extremista per guanyar vots.

Xavier Rodríguez

Estudiant

Sí, fa temps que ho hauria d'haver deixat. Es pren el debat polític com una cosa personal i el seu discurs no és mai constructiu. És incapaç d'entendre's amb ningú. Després de tantes mentides, s'ha de retirar, però no solament ell, també Rajoy i Zaplana.

Jennifer Antón

Estudiant

Sí, és clar, hauria de deixar la política per totes les mentides que ha dit. La veritat és que no he seguit amb atenció el judici de l'11-M, però no feia falta seguir-lo per saber que va mentir durant els dies posteriors a l'atemptat.

La pròxima pregunta

¿Creu que els jugadors del Barça s'entrenen el temps suficient? Pot respondre a la pàgina www.elperiodico.cat

Petit observatori

JOSEP MARIA
Espinàs

La gran sorpresa del negre

El negre no només s'ha imposat en la roba, sinó que també apareix en peces de mobiliari i fins i tot en alguns edificis. L'èxit actual del negre és un fenomen sorprenent. Naturalment, les modes sempre s'imposen contra totes les previsions.

Admetent que sigui un color -els diccionaris ho neguen, basant-se en els arguments de la física-, el negre era el color que en la meua adolescència, i fins i tot en la joventut, aplicat al vestuari només significava dol o cerimònia. Jo encara he dut un braçal negre a l'abric quan es va morir el meu avi. La corbata negra, escanyolida, ha durat com a senyal de dolor familiar, però reservada als actes funeraris. Quan la gent trobava algú que duia una corbata negra, era natural que li preguntés qui se li havia mort.

Les dones es vestien de negre durant un determinat període de dol; si no hagués estat així, l'escàndol hauria estat considerable. Després venia la fase del gris. Parlo de la ciutat, és clar, i de la gent convencional -que aleshores era gairebé tothom. Al camp, la negritud vestimentària era més rotunda i persistia més temps. I hi havia un altre fet peculiar: el negre, absolut o matissat, estava vinculat a la vellesa. No calia que les dones portessin dol per ningú, adoptaven el negre com a color pràcticament únic a partir d'una determinada edat. Vestit, sabates, mitges i fins i tot mocador negre al cap.

La revolució ha estat sensacional. Les velles de poble, avui, s'han reviscolat des del punt de vista cromàtic, i els joves més moderns de la ciutat han adoptat el negre com a color indispensable -i per a alguns, l'únic del seu vestuari. Hi ha, doncs, un negre juvenil; era una novetat impensable. L'utilitzen els nois i les noies, en pantalons, samarretes, jupes diverses, jerseis i polos. I els no tan joves, que no volen desenganxar-se de la moda.

Potser algú pot explicar el motiu d'aquest èxit, els motius reals, perquè les interpretacions més o menys especulatives poden ser moltes i diverses. Per exemple, que el negre aprima. Ho accepto, tenint en compte l'actual descreït dels cossos arrodonits. Però també pot ser que els nois i les noies hagin reaccionat contra el rejeonament colorístic de pares i mares, dels adults que es presenten tot sovint amb una vistositat desinhibida, feliços de vestir com si fossin joves. I aleshores els joves tendeixen al negre.

El mecanisme és conegut: cada generació intenta que l'anterior quedi descol·locada. ■